

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Richarda Bureša v trestnej veci odsúdeného **P. S. a spol. pre trestný čin lúpeže** podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, na neverejnom zasadnutí 9. septembra 2014 o sťažnosti odsúdeného **P. S.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 23. júla 2014, sp. zn. 6Ntok 1/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e .**

Odsúdený **P. S.**, nar. X. v D., trvalé bytom Š., t.č. v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

sa p r e p ú š ť a z väzby na slobodu.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením z 23. júla 2014, sp. zn. 6Ntok 1/2013, podľa § 403 Tr. por. s použitím § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. vzal odsúdeného **P. S.** do väzby s tým, že táto sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený **P. S.**.

V písomnom odôvodnení sťažnosti namietol, že väzba je nezákonná z dôvodu jej uplynutia v čase od 13. decembra 2004 do 13. decembra 2006 ako i preto, že po prepustení z väzby na slobodu v pôvodnom konaní, napriek hrozbe uloženia vysokého trestu, nikam neušiel a orgánom činným v trestnom konaní bol k dispozícii.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti odsúdeného P. S. preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného **je dôvodná**.

Z obsahu predloženého procesného spisu vyplýva, že Krajský súd v Trnave uznesením z 15. mája 2014, sp. zn. 6Ntok I/2013, rozhodol tak, že

I.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v trestnej veci odsúdeného P. S., nar. X. a P. G., nar. X., vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 2T 9/2005, p o v o l i l v prospech P. S., nar. X., obnovu konania a s poukazom na ustanovenie § 401 Tr. por. aj v prospech spoluodsúdeného P. G., nar. X.,

II.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste z rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2011, sp. zn. 6 To 3/2011, vo vzťahu k osobám odsúdených P. S., nar. X. a P. G., nar. X., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súlade s ustanovením § 403 Tr. por. krajský súd po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania rozhodol bezodkladne napadnutým uznesením aj o väzbe odsúdeného P. S..

V pôvodnom konaní bol odsúdený P. S. vzatý do väzby uznesením Okresného súdu v Senici z 15. decembra 2004, č. k. Tp 24/04-62, z dôvodov uvedených v § 67 ods. 1 písm. b, písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 s tým, že táto mu začala plynúť 13. decembra 2004.

Uznesením Najvyššieho súd Slovenskej republiky z 13. decembra 2006, sp. zn. 3 Ntv 42/2006, podľa § 71 ods. 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 lehota trvania väzby odsúdenému predĺžená nebola s odôvodnením, že dôvody pre ktoré vec v dvojročnej lehote nebolo možné prejednať a rozhodnúť pre absenciu obťažnosti alebo iného závažného dôvodu neboli objektívneho charakteru.

Následne rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 29. novembra 2010, sp. zn. 2T 9/2005, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2011, sp. zn. 6 To 3/2011, bol odsúdený P. S. v bode 1/ uznaný za vinného z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe, že

obžalovaný P. G., obžalovaný P. S. a obžalovaný P. M. po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 26. septembra 2004 v čase asi o 04.40 hod. v L. v objekte bývalého PD L. na čerpacej stanici zv. J. prepadli pracovníčku čerpacej stanice E. B., nar. X. tým spôsobom, že po príchode na čerpaciu stanicu na osobnom motorovom vozidle zn. Ford Escort, tmavozelenej farby s dosiaľ nezisteným evidenčným číslom zastavili pri výdajnom stojane benzínu UNI 95, vystúpili z vozidla a po výzve pracovníčky čerpacej stanice, že sa platí vopred, P. M. zostal stáť pri vozidle a P. G. spolu s P. S., ktorý mal na hlave čiernu kuklu, prišli k okienku pokladne, kde P. S. pištoľou ktorú držal v ruke, vyrazil sklenenú výplň na okne pokladne, následne otvoril okno a na pracovníčku čerpacej stanice namieril pištoľ a povedal jej „naval' prachy", čo E. B. neurobila a začala kričať o pomoc, na čo jeden z nich jej povedal „nekrič, lebo Ťa odbachnem a naval' prachy", pričom po tejto vyhrážke im pracovníčka čerpacej stanice zo strachu vydala finančnú hotovosť z pokladne vo výške 6 100 Sk, ktorú od nej zobral P. S., následne obaja utiekli k vozidlu, kde na nich čakal P. M., ktorý stál opodiaľ a dával pozor, všetci traja nasadli do vozidla a s vozidlom odišli do mesta preč, čím uvedeným konaním spôsobili spoločnosti J, IČO: X. škodu vo výške 6 100 Sk (202,48 €).

Za to mu bol podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol odsúdený pre výkon uloženého trestu zaradený do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne bol zrušený rozsudok Okresného súdu Senica z 3. septembra 2008, sp. zn. 3T 18/2005, ohľadom tohto odsúdeného vo výroku o treste.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Z obsahu citovaného uznesenia Okresného súdu Senica je zrejmé, že u odsúdeného P. S. neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu z jeho konania uvedeného v § 67 ods. 1 písm. a/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 (v súčasnosti podľa platného a účinného Tr. por. § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), a preto bol do väzby vzatý z iných dôvodov.

Po prepustení na slobodu až do právoplatného odsúdenia odsúdený opätovne do väzby vzatý už nebol a ako v podanej sťažnosti sám správne namietol, po prepustení z väzby na slobodu napriek hrozbe uloženia vysokého trestu až do svojho právoplatného odsúdenia nikam neušiel.

Na podklade týchto zistení, na rozdiel od prvostupňového súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v súčasnom štádiu trestného stíhania neexistujú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu z konania odsúdeného uvedené v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., t. j., že na slobode odsúdený ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu. Totožnosť odsúdeného je známa, má stále bydlisko a hrozba vysokým trestom sama osebe, bez spojenia s inými skôr uvedenými skutočnosťami tento dôvod väzby nezakladá. Napokon ani súd prvého stupňa okrem hrozby vysokého trestu, resp., že v pôvodnom konaní mu taký trest uložený bol, v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne iné konkrétne skutočnosti, ktoré by tento dôvod väzby odôvodňovali.

Väzba je zaisťovací procesný úkon, ktorý vzhľadom na ustanovenie čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody občanov,

ku ktorému môže dôjsť len v prípade splnenia zákonom ustanovených dôvodov. Väzbu a dĺžku jej trvania možno v konkrétnom prípade ospravedlniť, len ak existujú jasné náznaky skutočného verejného záujmu, ktoré napriek prezumpcii nevinny prevažujú nad právom obvineného na osobnú slobodu. Tieto však v posudzovanom prípade v súčasnom štádiu trestného stíhania u odsúdeného zistené neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však na záver poznamenáva, že v prípade, ak sa odsúdený v budúcnosti dopustí niektorého z konaní uvedených v § 71 ods. 2 Tr. por., môže byť napriek tomuto rozhodnutiu opätovne vzatý do väzby, ktorej lehota sa vzhľadom na ustanovenie § 77 ods. 3 Tr. por. posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. septembra 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová